

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.10.2011
KOM(2011) 599 wersja ostateczna
2011/0263 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu
stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między
Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką
Centralną, z drugiej strony**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy włączenia do prawa unijnego klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego przewidzianych w Umowie o stowarzyszeniu z Ameryką Centralną.

Kontekst ogólny

W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi państwami Ameryki Centralnej, których wynikiem jest Umowa o stowarzyszeniu z Ameryką Centralną. Umowa została parafowana w dniu 22 marca 2011 r.

Zawiera ona dwustronną klauzulę ochronną, która przewiduje możliwość przywrócenia stosowania stawki państwa najbardziej uprzywilejowanego, jeżeli w wyniku liberalizacji handlu wielkość przywozu wzrośnie w takim stopniu i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu unijnego wytwarzającego produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.

Umowa zawiera ponadto mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów, zgodnie z którym do dnia 1 stycznia 2020 r. stosowanie cel preferencyjnych może być zawieszone, gdy osiągnięty zostanie pewien roczny pułap przywozu.

Aby zapewnić funkcjonowanie tych środków, należy włączyć do prawa unijnego klauzulę ochronną i mechanizm stabilizacyjny oraz określić proceduralne aspekty ich stosowania oraz prawa zainteresowanych stron.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego pochodzi bezpośrednio z tekstu Umowy wynegocjowanej z Ameryką Centralną. Co za tym idzie, oddzielne konsultacje z zainteresowanymi stronami ani ocena skutków nie były konieczne. Wniosek jest w dużej mierze oparty na istniejących rozporządzeniach wykonawczych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Załączony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady stanowi instrument prawny umożliwiający stosowanie klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego zawartych w Umowie o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Centralną.

Podstawa prawna

Art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2011/0263 (COD)

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Centralną, z drugiej strony

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich negocjacji z niektórymi państwami Ameryki Centralnej (dalej zwanymi „Ameryką Centralną”) w celu zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Centralną, z drugiej strony (dalej zwanej „Umową”).
- (2) Negocjacje te zostały zakończone i Umowa została paraflowana w dniu 22 marca 2011 r. i, zgodnie z decyzją Rady nr .../2011/UE z dnia [...] r.² Umowa została podpisana w imieniu Unii Europejskiej w dniu [...] r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie. W dniu [...] r. Parlament Europejski wydał zgodę na zawarcie Umowy. Następnie Rada przyjęła decyzję Rady nr .../2011 z dnia [...] r.³ w sprawie zawarcia Umowy.
- (3) Konieczne jest ustalenie procedury stosowania niektórych przepisów Umowy, dotyczących dwustronnej klauzuli ochronnej, oraz procedury stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, uzgodnionego z Ameryką Centralną.
- (4) Należy zdefiniować pojęcia „poważna szkoda”, „groźba poważnej szkody” i „okres przejściowy”, o których mowa w art. 104 i 105 Umowy.

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia [...] r.

²

³

- (5) Zgodnie z postanowieniami art. 104 Umowy zastosowanie środków ochronnych może być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w wartościach bezwzględnych lub w odniesieniu do produkcji unijnej, i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.
- (6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 104 ust. 2 Umowy.
- (7) Działania związane z prowadzeniem dochodzeń, a także ewentualne przyjęcie niezbędnych środków ochronnych, powinny odbywać się w jak najbardziej przejrzysty sposób.
- (8) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody, na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.
- (9) Zgodnie z postanowieniami art. 111 ust. 3 Umowy, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja powinna opublikować zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (10) Zgodnie z postanowieniami art. 111 ust. 3 Umowy należy określić szczegółowe przepisy w sprawie wszczynania dochodzeń, dostępu zainteresowanych stron do zebranych informacji i kontroli tych informacji przez zainteresowane strony, przesłuchiwanie stron oraz zapewnienia im możliwości przedstawienia swoich opinii.
- (11) Zgodnie z postanowieniami art. 116 Umowy Komisja powinna powiadomić Amerykę Centralną pisemnie o wszczęciu dochodzenia i przekazać Komitetowi Stowarzyszenia jego wyniki.
- (12) Na mocy art. 112 Umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzeń oraz ustalenia, czy środki są odpowiednie, tak aby takie ustalenia zostały dokonane jak najszybciej, w celu zwiększenia pewności prawa zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
- (13) Zastosowanie jakiegokolwiek środka ochronnego powinno być poprzedzone dochodzeniem, pod warunkiem że w krytycznych okolicznościach Komisja może zastosować środki tymczasowe, o których mowa w art. 106 Umowy.
- (14) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzie lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 105 Umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.
- (15) Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej zawartej w Umowie wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych, wprowadzania wcześniejszych środków nadzoru, zamykania dochodzenia bez wprowadzania środków oraz tymczasowego wstrzymywania cel preferencyjnych ustanowionych na podstawie mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów

uzgodnionego z Ameryką Centralną. Środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁴.

- (16) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych właściwe jest zastosowanie procedury doradczej, mając na uwadze skutki tych środków i ich sekwencyjną logikę w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie środków tymczasowych stosowanych w trybie natychmiastowym.
- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do produktów pochodzących z Unii lub z Ameryki Centralnej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I – PRZEPISY OCHRONNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) „produkty” oznaczają towary pochodzące z Unii lub z państwa Ameryki Centralnej. Produkt stanowiący przedmiot dochodzenia może obejmować jedną lub kilka pozycji taryfowych lub ich podsegment w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej lub jakkolwiek segmentację produktów powszechnie stosowaną w przemyśle unijnym;
- (b) „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu;
- (c) „przemysł unijny” oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych, prowadzących działalność na terytorium Unii, lub tych producentów unijnych, których łączna produkcja produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych stanowi większą część całkowitej unijnej produkcji tych produktów. W przypadku gdy produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny jest tylko jednym z szeregu produktów wytwarzanych przez producentów wchodzących w skład przemysłu unijnego, przemysł ten definiuje się jako konkretne działania służące produkcji produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;
- (d) „poważna szkoda” oznacza istotne ogólne osłabienie pozycji producentów unijnych;
- (e) „groźba poważnej szkody” oznacza poważną szkodę, której wystąpienie jest zdecydowanie nieuchronne. Ustalenie istnienia groźby poważnej szkody jest oparte

⁴ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

na sprawdzalnych faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach lub odległej możliwości. Aby określić istnienie groźby poważnej szkody, pod uwagę należy wziąć między innymi sporządzone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5, prognozy, szacunki i analizy;

- (f) „okres przejściowy” oznacza 10 lat od daty rozpoczęcia stosowania Umowy w odniesieniu do każdego produktu, dla którego w Harmonogramie znoszenia celi przewidziano okres znoszenia celi krótszy niż 10 lat. W przypadku produktów, dla których w Harmonogramie znoszenia celi przewidziano okres znoszenia celi wynoszący 10 lat lub więcej, „okres przejściowy” oznacza okres znoszenia celi dla produktu określony w tym Harmonogramie plus 3 lata.
- (g) Państwo Ameryki Centralnej oznacza Kostarykę, Salwador, Gwatemalę, Honduras, Nikaragwę lub Panamę.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem środek ochronny można zastosować w przypadku, gdy w wyniku obniżenia lub zniesienia należności celnych produkt pochodzący z Ameryki Centralnej jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej, oraz w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu unijnego wytwarzającego produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.
2. Środki ochronne mogą przyjąć jedną z następujących form:
 - (a) wstrzymanie dalszego obniżania stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w Harmonogramie znoszenia celi Unii Europejskiej zawartym w załączniku I do Umowy (Znoszenie celi),
 - (b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z dwóch następujących poziomów:
 - stawka należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowana wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązująca w momencie wprowadzania środka; lub
 - stawka należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowana wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązująca w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień wejścia w życie Umowy
3. Żaden z wyżej wymienionych środków nie jest stosowany w ramach limitów preferencyjnych bezcłowych kontyngentów taryfowych przyznanych na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Wszczęcie postępowania

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia.
2. Wniosek o wszczęcie dochodzenia zawiera dowody świadczące o spełnieniu warunków odnoszących się do możliwości zastosowania środka ochronnego określonego w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: tempo i skalę wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.
3. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, iż warunki wszczęcia dochodzenia są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5.
4. Jeżeli tendencje w przywozie z państwa Ameryki Centralnej zdają się wymagać wprowadzenia środków ochronnych, państwo członkowskie informuje o tym fakcie Komisję. Informacja ta obejmuje dostępne dowody, ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5. Komisja przekazuje tę informację wszystkim państwom członkowskim.
5. Jeżeli oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* – ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 – uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie dochodzenia następuje w ciągu jednego miesiąca od chwili otrzymania wniosku lub informacji zgodnie z ust. 1.
6. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5:
 - (c) przedstawia streszczenie otrzymanych informacji oraz wzywa do przekazywania Komisji wszelkich istotnych informacji;
 - (d) określa termin, w którym zainteresowane strony mogą przedstawiać swoje opinie na piśmie oraz przekazywać informacje, jeśli te opinie oraz informacje mają być uwzględnione w dochodzeniu;
 - (e) określa termin składania przez zainteresowane strony wniosków o wysłuchanie przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 9.

Artykuł 4

Dochodzenie

1. Po wszczęciu postępowania Komisja rozpoczyna dochodzenie. Okres wyznaczony w ust. 3 rozpoczyna się z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji w sprawie wszczęcia dochodzenia.
2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu spełnienia takiego żądania. Jeżeli informacje te są w interesie ogółu i nie są poufne w rozumieniu art. 11, są dodawane do dokumentów niepoufnych, zgodnie z ust. 8.
3. W miarę możliwości, dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od jego wszczęcia. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja informuje wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając przyczyny tego przedłużenia.
4. Komisja dąży do uzyskania wszystkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 2 ust. 1, i jeśli uzna za właściwe, dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.
5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu stwierdzenia występowania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogą powodować poważną szkodę albo grożą spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.
6. Zainteresowane strony, które zgłosiły się w sposób określony w art. 3 ust. 6 lit. b), oraz przedstawiciele danego państwa Ameryki Centralnej mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje udostępniane Komisji w związku z dochodzeniem inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub państw członkowskich, pod warunkiem że informacje te są istotne dla sprawy i nie są poufne w rozumieniu art. 11 oraz że są one wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zgłosivszy się, zainteresowane strony mogą przedstawić Komisji swoje stanowisko w sprawie informacji. Stanowisko to zostaje uwzględnione, jeżeli jest poparte wystarczającymi dowodami *prima facie*.
7. Komisja zapewnia, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

8. Jak tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, Komisja zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepublika za pomocą platformy internetowej („platforma internetowa”), którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 11. Dostęp do tej platformy internetowej otrzymają zainteresowane strony w ramach danego dochodzenia oraz państwa członkowskie i Parlament Europejski.
9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wykazując, że wynik dochodzenia może rzeczywiście wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania.

Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja wysłuchuje takich stron ponownie przy następnych okazjach.
10. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub jeśli dochodzenie jest znacznie utrudnione, ustalenia mogą zostać dokonane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli Komisja stwierdzi, że któraś z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, nie uwzględnia ona takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.
11. Komisja powiadamia na piśmie dane państwo Ameryki Centralnej o wszczęciu dochodzenia.

Artykuł 5

Wcześniejsze środki nadzoru

1. Jeżeli tendencje przywozowe dla produktu pochodzącego z państwa Ameryki Centralnej mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 2 i 3, przywóz tego produktu może podlegać wcześniejszym środkom nadzoru.
2. Wcześniejsze środki nadzoru są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 12 ust. 2.
3. Wcześniejsze środki nadzoru przyjmuje się na czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, okres stosowania tych środków upływa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu, następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia wprowadzenia środków.

Artykuł 6

Wprowadzenie tymczasowych środków ochronnych

1. Tymczasowe środki ochronne są stosowane w krytycznych okolicznościach, w których opóźnienie spowodowałoby szkody trudne do naprawienia, w wyniku wstępnych ustaleń na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, że w wyniku obniżenia lub zniesienia cła zgodnie z Harmonogramem znoszenia ceł Unii Europejskiej

zawartym w załączniku I (Znoszenie ceł) do Umowy, przywóz produktu pochodzącego z państwa Ameryki Centralnej zwiększył się i że może to wyrządzić poważną szkodę lub może grozić wyrządzeniem takiej szkody dla przemysłu unijnego.

Środki tymczasowe są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 12 ust. 2. W przypadku niezmiernie pilnego charakteru sprawy, łącznie z przypadkiem, o którym mowa w ust. 2, Komisja przyjmuje stosowane w trybie natychmiastowym tymczasowe środki ochronne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 4.

2. W przypadku wystąpienia przez państwo członkowskie z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.
3. Okres stosowania środków tymczasowych nie może przekroczyć 200 dni.
4. Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na fakt, że dochodzenie wykazało, iż nie zostały spełnione warunki określone w art. 2 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych środków tymczasowych zostają automatycznie zwrócone.
5. Środki, o których mowa w niniejszym artykule, stosują się do każdego produktu, który znalazł się w swobodnym obrocie po ich wejściu w życie. Takie środki nie zapobiegają jednak wprowadzeniu do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, pod warunkiem że punkt docelowy przywozu takich produktów nie może zostać zmieniony.

Artykuł 7

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

1. Jeżeli z ostatecznych ustaleń wynika, że warunki ustanowione w art. 2 ust. 1 nie są spełnione, Komisja przyjmuje decyzję kończącą dochodzenie oraz postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3.
2. Zwracając należyłą uwagę na ochronę informacji poufnych w rozumieniu art. 11, Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie, przedstawiając swoje ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich odnośnych kwestiach merytorycznych i prawnych.

Artykuł 8

Wprowadzenie środków ostatecznych

1. Gdy ustalone ostatecznie fakty wskazują, że spełnione zostały warunki określone w art. 2 ust. 1, Komisja przekazuje sprawę Komitetowi Stowarzyszenia zgodnie z art. 116 Umowy. Jeśli w ciągu 30 dni od przekazania mu sprawy Komitet Stowarzyszenia nie wyda rekomendacji, ani nie zostanie uzgodnione satysfakcjonujące rozwiązanie, Komisja może podjąć decyzję o wprowadzeniu ostatecznych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

2. Zwracając należyłą uwagę na ochronę informacji poufnych w rozumieniu art. 11, Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń.

Artykuł 9

Okres obowiązywania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki może być niezbędny dla uniknięcia poważnej szkody czy też jej naprawienia lub ułatwienia dostosowania. Okres ten nie przekracza dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 3.
2. Środek ochronny pozostaje w mocy przez każdy przedłużony okres w oczekiwaniu na wynik przeglądu na mocy art. 3.
3. Pierwotny okres obowiązywania środka ochronnego można wyjątkowo przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, o ile zostanie ustalone, że środek ochronny nadal jest niezbędny dla uniknięcia poważnej szkody czy też jej naprawienia, oraz że przemysł unijny jest w trakcie dostosowywania.
4. Jakiegokolwiek przedłużenie na podstawie ust. 3 jest poprzedzone dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody prima facie — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3.
5. Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia publikuje się zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6. Dochodzenie i wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na podstawie ust. 3 odbywają się zgodnie z przepisami art. 4, 7 i 8.
6. Łączny okres obowiązywania środka ochronnego, wraz ze wszelkimi środkami tymczasowymi, nie może przekroczyć czterech lat.
7. O ile dane państwo Ameryki Centralnej nie wyraziło na to zgody, środek ochronny nie jest stosowany po zakończeniu okresu przejściowego.
8. Nie stosuje się żadnych środków ochronnych w przywozie produktu, który podlegał wcześniej takiemu środkowi, o ile nie upłynął czas równy połowie bezpośrednio poprzedzającego okresu, podczas którego środek ochronny był zastosowany.

Artykuł 10

Najbardziej oddalone regiony Unii Europejskiej

1. W przypadku gdy jakikolwiek produkt pochodzący z państwa Ameryki Centralnej jest przedmiotem przywozu w tak dużych ilościach oraz na takich warunkach, że może to znacząco pogorszyć lub może grozić znaczącym pogorszeniem sytuacji gospodarczej co najmniej jednego z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, można

wprowadzić środek ochronny zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale.

Artykuł 11

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.
2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie są ujawniane bez wyraźnej zgody osoby udzielającej tych informacji.
3. Każdy wniosek o zachowanie poufności określa powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak osoba udzielająca informacji nie wyraża zgody na ich podanie do wiadomości publicznej ani nie zezwala na ich ujawnienie w zarysie lub formie streszczenia oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.
4. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla osoby udzielającej tych informacji lub źródła tych informacji.
5. Przepisy ust. 1-4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne oraz w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes danych osób fizycznych i prawnych, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁵. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

⁵ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

ROZDZIAŁ II – MECHANIZM STABILIZACYJNY DOTYCZĄCY BANANÓW

Artykuł 13

Mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów

1. W odniesieniu do bananów pochodzących z Ameryki Centralnej objętych pozycją 0803.00.19 Nomenklatury scalonej (świeże banany, wyłączając plantany), i którym w Harmonogramie znoszenia cła Unii Europejskiej zawartym w załączniku I do Umowy (Znoszenie cła) przypisano kategorię „ST”, do dnia 1 stycznia 2020 r. stosowany jest mechanizm stabilizacyjny.
2. W odniesieniu do przywozu z państw Ameryki Centralnej produktów wspomnianych w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz produktów wymienionych w ust. 1 z preferencyjną stawką cła, wymaga okazania, oprócz świadectwa pochodzenia, zgodnie z załącznikiem III do Umowy z Ameryką Centralną (Definicja pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej), świadectwa wywozu wydanego przez właściwe organy państwa Ameryki Centralnej, z którego dane produkty są wywożone. Gdy wartość progowa zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja może, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3, tymczasowo zawiesić cło preferencyjne w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego.
3. W przypadku gdy Komisja zdecyduje o wstrzymaniu stosowanego cła preferencyjnego, Komisja stosuje niższą z dwóch stawek obowiązujących w czasie podjęcia takiego działania: stawkę podstawową cła lub stawkę cła państwa najbardziej uprzywilejowanego.
4. Jeżeli Komisja podejmie działania, o których mowa w ust. 2 i 3, przeprowadza ona niezwłocznie konsultacje z państwem, którego one dotyczą, w celu analizy i oceny sytuacji na podstawie dostępnych danych faktycznych.
5. Środki, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być stosowane wyłącznie w okresie kończącym się w dniu 31 grudnia 2019 r.

ROZDZIAŁ III – POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania Umowy zgodnie z jej art. 353. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zostaje opublikowane zawiadomienie określające datę rozpoczęcia stosowania Umowy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik

Tabela wielkości progowych przywozu, których przekroczenie powoduje rozpoczęcie stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów przewidzianego w załączniku 3, dodatku I do Umowy.

Rok	Wielkość progowa przywozu (w tonach)					
	Kostaryka	Panama	Honduras	Gwatemala	Nikaragua	Salwador
Do 31 grudnia 2010 r.	1 025 000	375 000	50 000	50 000	10 000	2 000
1.1-31.12.2011	1 076 250	393 750	52 500	52 500	10 500	2 100
1.1-31.12.2012	1 127 500	412 500	55 000	55 000	11 000	2 200
1.1-31.12.2013	1 178 750	431 250	57 500	57 500	11 500	2 300
1.1-31.12.2014	1 230 000	450 000	60 000	60 000	12 000	2 400
1.1-31.12.2015	1 281 250	468 750	62 500	62 500	12 500	2 500
1.1-31.12.2016	1 332 500	487 500	65 000	65 000	13 000	2 600
1.1-31.12.2017	1 383 750	506 250	67 500	67 500	13 500	2 700
1.1-31.12.2018	1 435 000	525 000	70 000	70 000	14 000	2 800
1.1-31.12.2019	1 486 250	543 750	72 500	72 500	14 500	2 900
1.1.2020 i później	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy